

РЕШЕНИЕ

№ 18910

гр. София, 03.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6714** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя М. Я. Б., чрез адв.И. И., срещу Решение №ПИ-161/11.06.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставено в сила Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/17.05.2024 г. за отказ от прекратяване събирането на публични задължения, поради изтекла давност, издадено от Д. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, с която е отказано прекратяване на принудителното събиране на установени и изискуеми публични задължения по данъчни декларации за данъчния период от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. по образувано изпълнително дело №27834/2015 г.,

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение по съображения за неправилно приложение на материалния закон и незаконосъобразно постановяване на разпореждането и решението, с което същото е потвърдено. С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него разпореждане, както и да се върне преписката на публичния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в жалбата аргументи.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея аргументи. Излага допълнителни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на съдебните разноски.

Ответникът – Изпълняващ длъжността директор на ТД на НАП [населено място] редовно

уведомен, представлява се от юрк. Й., която оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. В допълнителни писмени бележки излага аргументи по същество и моли жалбата да бъде отхвърлена

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Трето отделение, 57-ми състав, като обсъди доводите и възраженията на страните и извърши дължимата проверка по чл. 160, ал. 2 във връзка с чл. 144, ал. 2 от ДОПК, от фактическа и правна страна по оспорването по делото приема за установено следното:

Срещу „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД,[ЕИК], е образувано изпълнително дело №27834/2015 г. за принудително събиране на установени и изискуеми публични задължения по лихви във връзка с подадени данъчни декларации по ЗДДС. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено съобщение за доброволно изпълнение с изх. №27834/2015/ 000001/11.06.2015 г. Няма данни за надлежно следване.

На основание чл. 200, във вр. чл. 202 от ДОПК, за обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №27834-000002/29.12.2015 г. за налагане на обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 52 383.92 лв., находящи се във ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД и „Интернешънъл Асет банк“ АД. По административната преписка липсват данни постановлението да е връчено на задълженото лице, както и дали са изпратени заповрни съобщения до банките.

На основание чл. 200, във вр.с чл. 202 от ДОПК, за дообезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №С180022-022-0031537/18.05.2018 г. за налагане на обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 33 299.38 лв., находящи се във ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД и „Интернешънъл Асет банк“ АД.

Съгласно получен отговор на заповрното съобщение към Постановление с изх. №С180022-022-0031537/18.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД с техен изх. №39516/ 22.05.2018 г. заповрът е наложен, но чака ред, поради предходно наложени обезпечителни мерки и липса на наличности по сметката.

На основание чл. 200, във вр.с чл. 202 от ДОПК, за дообезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №С190022-022-0017475/13.03.2019 г. за налагане на обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 23 450.62 лв., находящи се във ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД.

Съгласно получен отговор на заповрното съобщение към Постановление с изх. №С190022-022-0017475/13.03.2019 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД с техен изх. №И.-001- 20365/21.03.2019 г. заповрът е наложен, но чака ред, поради предходно наложени обезпечителни мерки и липса на наличности по сметката.

На основание чл. 200, във вр.с чл. 202 от ДОПК, за дообезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г. за налагане на обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 4

375.14 лв., находящи се във ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД.

Съгласно получен отговор на заповното съобщение към Постановление с изх. №С 190022-022-0048979/13.06.2019 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД с техен изх. №И.-001- 51544/19.06.2019 г, заповът е наложен, но чака ред, поради предходно наложени обезпечителни мерки и липса на наличности по сметката.

На основание чл. 200, във вр.с чл. 202, за дообезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №С210022-022-0007620/08.02.2021 г. за налагане на обезпечителни мерки върху два броя моторни превозни средства, както следва:

- товарен автомобил, марка „ФОРД“, модел „ТРАНЗИТ КОНЕКТ 220“ рама №WF0TXXTTPT4Y45957, рег. [рег.номер на МПС] , дата на регистрацията 14.09.2005 г., с балансова стойност 0.00 лв.

- товарен автомобил, марка „ПЕЖО“, модел „206 АФФ“, рама №VF32S8NZF44538248, рег. [рег.номер на МПС] , дата на регистрацията 26.04.2005 г., с балансова стойност 0.00 лв.

Съгласно справка в информационната система на НАП, заповът е наложен само върху товарен автомобил, марка „ФОРД“ на 22.02.2021 г., тъй като товарен автомобил, марка „ПЕЖО“ на 28.01.2014 г. е разкомплектован.

Предмет на обжалване в административното производство е било Постановление с изх. №С210022-022-0007620/08.02.2021 г.

Във връзка с погасяване задълженията на данъчно задълженото лице на 08.06.2021г. в [населено място], [улица] проведена среща между главен публичен изпълнител С. Т. и управителя на дружеството М. Б., обективирана в Протокол с изх. №С210022-026-0028254. Съгласно същия, лицето е отказало да получи издадените по изпълнителното дело документи, като е поело ангажимент след като разговаря със собственика на дружеството да проведат нова среща, на която да му бъдат връчени всички документи по делото. Протоколът е съставен от С. Т. в присъствието на старши публичен изпълнител Е. Е..

На основание чл. 200, във вр. с чл. 202 от ДОПК, за дообезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. е издадено Постановление с изх. №С230022-022-0060769/24.08.2023 г. за налагане на обезпечителната мярка върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на дружеството, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 55 134.17 лв., находящи се в „Обединена българска банка“ АД, в качеството ѝ на правопреемник на ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД. Този акт също е бил предмет на обжалване в административното производство.

Съгласно получен отговор на заповното съобщение към Постановление с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г. от „Обединена българска банка“ АД с техен изх. №И.-001-34183/25.08.2023 г. заповът е наложен, но чака ред, поради предходно наложени обезпечителни мерки и липса на наличности по сметката.

По изпълнителното производство са присъединени задължения с Разпореждания за присъединяване с изх. №0160022-105-0083418/05.10.2016 г., изх. №С170022-105-0146265/25.07.2017 г., връчено на 15.08.2017 г.; изх. № С170022-105-0170145/11.08.2017 г.; изх. №С170022-105-0193313/12.09.2017 г.; изх. №С170022-105-0229406/11.10.2017 г.; изх. № С170022-105-0284225/14.11.2017 г.; изх. № С 180022-105-0001877/11.01.2018 г.; изх. №С 180022-105-0023372/30.01.2018 г.; изх. №С180022-105-0136268/18.05.2018г.; изх. №С180022-105-0229778/03.08.2018 г.; изх. №С 190022-105-0058192/08.03.2019 г.; изх. №С 190022-105-0062382/13.03.2019 г.; изх. № С190022-105-0185005/11.06.2019 г.; изх. № С 190022-105-

0188496/13.06.2019 г.; изх.№С 200022-105-0101615/06.04.2020 г.;изх. № С 200022-105-0122594/15.04.2020 г.; изх.№ С 200022-105-0194440/21.05.2020 г.; изх. № С200022-105-0246737/20.07.2020 г.; изх.№ С200022-105-0253641/23.07.2020 г.; изх.№С200022-105-0286709/21.08:2020 г.;изх.№С200022-105-0312023/16.09.2020г.; изх. №С 210022-105-0032708/08.02.2021 г.; изх.№С210022-105-0078760/23.03.2021г.; изх. №С210022-105-0201804/24.06.2021г.; изх.№С 210022-105-0307873/08.09.2021г.; изх. № С 220022-105-0068462/01.03.2022 г.; изх. № С 230022-105-0314742/15.08.2023 г.

На 16.08.2023 г., с цел връчване на документи по изпълнителното дело и налагане на заповест за наем на касовата наличност, публичният изпълнител с екип, състоящ се от ГПИ П. К. и инспектори по приходите И. Г., М. Н. и Д. Х., е направил посещение на адреса на дружеството, находящ се [населено място], р-н „К. село“, [жк], бл. 20. Съгласно Протокол с изх. №230022-026-0046125/16.08.2023 г. по описа на дирекция „Събиране“ и Протокол с №0454847/16.08.2023 г. по описа на дирекция „Контрол“, е извършен частичен опис на паричните средства на обекта от М. С., [ЕГН], едноличен собственик на капитала на „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], след което същият е напуснал обекта заедно с наличните парични средства в размер на 31 450 лв. На място е повикан екип на Столична дирекция на вътрешните работи, 6-то РПУ, който е констатирал, че собственикът на обекта го е напуснал.

Във връзка с направения опит за налагане на заповест върху средства на задълженото лице в каси, публичният изпълнител е генерирал от информационната система на НАП бланка на Постановление с изходящ №0230022-022-0058198/16.08.2023 г., но предвид обективизираното в Протоколи с изх. №230022-026-0046125/16.08.2023 г. и с №0454847/16.08.2023 г. няма ефективно наложен заповест.

На основание чл. 212 от ДОПК, публичният изпълнител е издал Искане с изх. №0230022-178-0027944/12.12.2023 г. до „Автомобилна администрация - С.“ за предоставяне на информация относно регистрираните моторни превозни средства на името на „МД К. КОНСУЛТ“ /ЕООД/ с ЕИК[ЕИК], преминали ли са годишен технически преглед, място и дата на прегледа и данни за лицата, предоставили автомобилите за преглед. Съгласно получен отговор от тях, дружеството притежава товарен автомобил, марка „ФОРД“, модел „ТРАНЗИТ КОНЕКТ 220“ рама №WF0TXHTTPT4Y45957, рег. [рег.номер на МПС] и е преминал пункт за периодична проверка на техническата изправност на МПС с разрешение №1812, който е собственост на фирма „ДИЕНДВИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] и адрес: [населено място], [улица].

На 16.05.2024 г. „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД е подало Възражение с вх. №С240022-000-0253030, с което на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК е поискал прекратяване на изпълнителното дело по отношение на публични задължения по декларации образец 6 за ЗО, ДОО и УПФ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г., декларации по ЗДДС за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. и декларации по ЗКПО за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г.

Възражението е разгледано от публичния изпълнител, който е издал Разпореждане по молба за давност с изх. №С240022-137-0004296/17.05.2024 г., издадено на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК, във вр. с чл. 225, ал. 1, т. 7 от ДОПК, във вр. с чл. 168, т. 3, и чл. 171, ал. 2 от ДОПК, и с което частично е прекратил, поради изтекла погасителна давност, събирането на Декларация по ЗДДФЛ с №220021307209696/ 20.12.2013 г. за периода 01.11.2013 г. — 30.11.2013 г. В останалата си част с Разпореждането публичния изпълнител е постановил отказ от погасяване на задължения със срок на доброволно изпълнение от 2015 г. до 2019 г. Отказът е мотивиран с оглед наличие на предприети действия за спиране на давността, визириани в чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Разпореждането е връчено чрез писмо с обратна разписка на адреса за кореспонденция дружеството на 21.05.2024 г.

На 17.05.2024 г. е издадено Съобщение за насрочване на опис с изх. №С240022-110-0002788/17.05.2024 г. Съгласно чл. 233, ал. 1, изр. последно от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, е насрочен опис на 23.05.2024 г., от 14:30 ч. на адрес [населено място], [улица], паркинг на товарен автомобил, марка „ФОРД“, модел „ТРАНЗИТ КОНЕКТ 220“ рама №WF0TXXTTPT4Y45957, рег, [рег.номер на МПС] , дата на регистрацията 14.09.2005 г. Съобщението е връчено чрез писмо с обратна разписка на адреса за кореспонденция дружеството на 21.05.2024 г.

С Протокол за отлагане на изпълнителните действия с изх. №С240022-116-0000464/ 23.05.2024 г. описът е отложен, тъй като към 23.05.2024 г. са липсвали данни за връчване на съобщението за опис на лицето.

На 28.05.2024 г. жалбоподателят „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД е подал жалба срещу Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/ 17.05.2024 г. за отказ от прекратяване събирането на публични задължения, поради изтекла давност.

С процесното Решение №ПИ-161/11.06.2024 г. и.д. директора на ТД на НАП С. - Х. М. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна. Съображенията на решаващият орган са следните:

За задълженията със срок на доброволно изпълнение през 2014 г., течението на давностния срок започва от 01.01.2015 г. и изтича на 01.01.2020 г., ако в срока по чл. 171, ал.1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай на 18.05.2018 г. е издадено ПНОМ с изх. №С180022-022-0031537/18.05.2018 г., с което има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на заповедното съобщение на банката, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговор с изх. №39516/22.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 22.05.2018 г. обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5- годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност.

С цел дообезпечаване на дълга са наложени запови на банкови сметки и моторно превозно средство на дружеството с Постановления с изх. №С190022-022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №С190022-022-0048979/13.06.2019 г., с изх. №С210022-022-0007620/ 08.02.2021 г. и с изх. №С230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получени отговори на заповните съобщения от „Райфайзен банк“ ЕАД, с техен изх. №И.-001 -20365/21.03.2019 г., №И.-001 -51544/19.06.2019 г., №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, заповите са наложени, както следва на 21.03.2019 г.,19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Като тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

За задълженията със срок на доброволно изпълнение през 2015 г., течението на давностния срок започва от 01.01.2016 г. и изтича на 01.01.2021 г. ако в срока по чл. 171, ал. 1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай на 18.05.2018 г. е издадено ПНОМ с изх. №0180022-022-0031537/18.05.2018 г., с което има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на заповното съобщение на банката, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговор с изх. №39516/22.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 22.05.2018 г. обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща

годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172; ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност. Като с цел дообезпечаване на дълга са наложени запори на банкови сметки и моторно превозно средство на дружеството с Постановления с изх. №0190022-022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г., с изх. №0210022-022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получени отговори на заповорните съобщения от „Райфайзен банк“ ЕАД, с техен изх. №И.- 001-20365/21.03.2019 г., №И.-001-51544/19.06.2019 г., №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, заповорите са наложени, както следва на 21.03.2019 г., 19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Като тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

За задълженията със срок на доброволно изпълнение през 2016 г., течението на давностния срок започва от 01.01.2017 г. и изтича на 01.01.2022 г. ако в срока по чл. 171, ал. 1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай на 18.05.2018 г. е издадено ПНОМ с изх. №0180022-022-0031537/18.05.2018 г., с което има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на заповорното съобщение на банката, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговор с изх. №39516/22.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 22.05.2018 г. обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност. Като с цел дообезпечаване на дълга са наложени запори на банкови сметки и моторно превозно средство на дружеството с Постановления с изх. №0190022- 022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г., с изх. №0210022- 022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получени отговори на заповорните съобщения от „Райфайзен банк“ ЕАД, с техен изх. №И.- 001-20365/21.03.2019 г., №И.-001-51544/19.06.2019 г., №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, заповорите са наложени, както следва на 21.03.2019 г., 19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Като тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

Да задълженията със срок на доброволно изпълнение през **2017** г., течението на давностния срок започва от 01.01.2018 г. и изтича на 01.01.2023 г. ако в срока по чл. 171, ал. 1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай на 18.05.2018 г. е издадено ПНОМ с изх. №0180022-022-0031537/18.05.2018 г., с което има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 и чл. 201, ал. 3 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на заповорните съобщения на банката, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговор с изх. №39516/22.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 22.05.2018 г. обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са

предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност. Като с цел дообезпечаване на дълга са наложени запори на банкови сметки и моторно превозно средство на дружеството с Постановления с изх. №0190022-022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г., с изх. №0210022-022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получени отговори на запорните съобщения от „Райфайзен банк“ ЕАД с техен изх. №И.-001-20365/21.03.2019 г., №И.-001-51544/19.06.2019 г., №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, запорите са наложени, както следва на 21.03.2019 г., 19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Като тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

За задълженията със срок на доброволно изпълнение през **2018** г., течението на давностния срок започва от 01.01.2019 г. и изтича на 01.01.2024 г. ако в срока по чл. 171, ал. 1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай са издадени Постановления с изх. №0190022-022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г., изх. №0210022-022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., с които има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 и чл. 201, ал. 3 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на запорните съобщения на банката и отдел „Пътна полиция“, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговори с изх. №И.-001-20365/21.03.2019 г., №И.-001-51544/19.06.2019 г. и №И.-001-34183/25.08.2023 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 21.03.2019 г., 19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. съответната обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност.

За задълженията със срок на доброволно изпълнение през **2019** г., течението на давностния срок започва от 01.01.2020 г. и изтича на 01.01.2025 г. ако в срока по чл. 171, ал.1 от ДОПК не са предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай са наложени запори на банкови сметки и моторно превозно средство на е Постановления с изх. №0210022-022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получен отговор на запорното съобщение от „Райфайзен банк“ ЕАД, съответно „Обединена българска банк“, в качеството ѝ на правопреемник на „Райфайзен банк“ АД, е №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, запорите са наложени, както следва на 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Като тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

В решението е посочено, че на основание параграф 29, т. 2 от ЗМДВИП във връзка с § 52 от ПЗР на ЗМДВИП давностните срокове се считат спрели да текат от 24.03.2020 г. и съгласно § 13 ПЗР на ЗМДВР1П са възобновени, считано от 22.05.2020 г. С оглед на което сроковете по чл. 171 от ДОПК спират да текат от 24.03.2020 г. (датата на влизане в сила на § 29 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното

събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците), като неизтеклата до момента на спирането част от давностния срок продължава да тече от 22.05.2020 г. предвид § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето, т.е. изтича на 28.02.2021 г. Като с 59 дни се удължава срокът по чл. 171 от ДОПК. предприети действия по спиране или прекъсване на давността. В конкретния случай на 18.05.2018 г. е издадено ПНОМ с изх. №0180022-022-0031537/18.05.2018 г., с което има ефективно наложени обезпечителни мерки по смисъла на чл. 202, ал. 1 и чл. 201, ал. 3 от ДОПК. По преписката липсват данни коя е датата на връчване на заповестите съобщения на банката, която е и дата на налагане на мярката, но видно от получения в ТД на НАП С. отговор с изх. №39516/22.05.2018 г. от „Райфайзен банк“ ЕАД към 22.05.2018 г. обезпечителната мярка вече изпълнява своето действие. Така в предвидения 5-годишен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение са предприети действия по налагане на обезпечителни мерки за изискуемите публични задължения, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК води до спиране на давностния срок, поради което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК и към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност. Като с цел дообезпечаване на дълга са наложени заповести на банкови сметки и моторно превозно средство на дружеството с Постановления с изх. №0190022-022-0017475/13.03.2019 г., с изх. №0190022-022-0048979/13.06.2019 г., с изх. №0210022-022-0007620/08.02.2021 г. и с изх. №0230022-022-0060769/24.08.2023 г., като съгласно получени отговори на заповестите съобщения от „Райфайзен банк“ ЕАД с техен изх. №И.-001-20365/21.03.2019 г., №И.-001-51544/19.06.2019 г., №И.-001-34183/25.08.2023 г. и справка от информационния масив на НАП, заповестите са наложени, както следва на 21.03.2019 г., 19.06.2019 г., 22.02.2021 г. и 25.08.2023 г. Тези действия представляват такива по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК.

Както по-горе вече беше разяснено за времето на спиране на давността, същата не тече, периодът на спиране не се включва в периода на давността - с него той се удължава. Респективно срокът по чл. 171, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, който не е изтекъл към датата на влизане в сила на тази разпоредба на ЗМДВИП, се удължава с периода от влизането ѝ в сила до прекратяване на извънредното положение.

Въз основа на гореизложеното, и.д. директор на ТД на НАП С. е преценил за правилно и законосъобразно Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/17.05.2024 г., с което се отказва погасяването по давност на задълженията по изпълнително дело №27834/2015 г., тъй като не е изтекла погасителната давност, като е оставил жалбата без уважение.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена от надлежната страна, в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. С обжалваното по делото решение, издадено на правно основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, подадената от „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД жалба с вх. №53-06-5884/28.05.2024 г., срещу Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/17.05.2024 г. за отказ от прекратяване събирането на публични задължения, поради изтекла давност, издадено Д. П., на длъжност публичен изпълнител към дирекция „Събиране“, ТД на НАП С., е оставена без разглеждане като неоснователна.

Предвид правното основание, въз основа на което е издадено оспореното решение, същото подлежи на съдебен контрол, както изрично е предвидено в чл. 268 от същия кодекс.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са Решение на и.д. директора на ТД на НАП С. №ПИ-161/11.06.2024 г. с което е потвърдено Разпореждане с изх. № С240022-137-0004296/ 17.05.2024 г., с което се отказва погасяването по давност на задълженията по изпълнително дело №27834/2015 г. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган и в рамките на неговите правомощия, и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролираното с обжалваното решение акт – потвърденото разпореждане. Процесното разпореждане е издадено от компетентен орган - от главен публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167 вр. с чл. 226 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Погасителната давност е материално-правен институт, поради което и при липса на изрична правна норма в противна насока, следва да се приложи тази разпоредба, която е в сила към момента на възникване на всяко от задълженията. Давността за публичните задължения е разписана в чл. 171 от ДОПК, според ал. 1, на която публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от първи януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Според ал. 2 с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ДОПК давността спира: т. 1 - когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; т. 2 - когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; т. 3 - когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; т. 4 - когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; т. 5 - с налагането на обезпечителни мерки; т. 6 - когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение.

Според чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение, като съгласно ал. 3 от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Тъй като публичните задълженията са възникнали въз основа на подадени от задълженото лице декларации, то върху същите не са наложени предварителни обезпечителни мерки, доколкото такива мерки се налагат в процеса на установяване на публични задължения от съответните компетентни органи. Публичният изпълнител, отговорен за събиране публичните задължения на „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, е бил задължен съгласно чл. 221, ал. 4 ДОПК да наложи обезпечения, и това е изпълнено с издаването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №27834-000002/29.12.2015 г. - заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в следните банки, а

именно ТБ „Райфайзен банк“ ЕАД и „Интернешънъл Асет банк“ АД.

По делото липсват доказателства за изпращане на запорни съобщения до двете търговски банки, за вида на наложеното обезпечение и размера на сумата, за която се налага. Липсват и отговори от банките за налагане на запора. Видно от представените писмени документи по адм.преписка, копие от постановлението е получено от жалбоподателя **на дата 21.05.2024 г. (когато са му изпратени и всички останали Постановления за налагане на обезпечителни мерки, макар издадени и наложени в много по-ранен период)**. В случая жалбоподателят е направил възражение за изтекла погасителна давност на 16.05.2024 г. за установени публични задължения по изпълнително дело №27834/2015 г. Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Към преценката за породени последици от налагането на запор за вземане на длъжника по изпълнителното дело са относими две обстоятелства – длъжникът да има открита банкова сметка в съответната търговска банка и датата на получаването на запорното съобщение от търговската банка и тези са подлежащите на преценка данни, както следва от чл. 202, ал.1 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, запорът се смята за наложен в деня и часа на постъпване на запорното съобщение в търговските банки. Както бе посочено по-горе, липсват запорни съобщения до търговските банки по отношение на наложения запор с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №27834-000002/29.12.2015 г., както и отговори от банките с дата и час на наложения запор.

Видно от разпоредбата, законодателят не въвежда други изисквания за да се счита, че запора на вземане от търговска банка е наложен. Без значение за преценката дали процесното изпълнително действие е произвело своето правно действие към момента на извършването му е дали има налично парично вземане за удовлетворяване на размера на изискуемото публичното задължение.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с с изх. №27834-000002/29.12.2015 г. издадено от Д. П. – публичен изпълнител при ТД на НАП С. за събирането на установено и изискуемо вземане по изпълнително дело №27834/2015 г. в същата дирекция срещу „МД КОНСУЛТ“ЕООД, в размер на 52 383.92 лв. главница и 9768,54 лв. лихва, представлява първото изпълнително действие, с което са предприети действия по принудително изпълнение.

Релевантни са възраженията на жалбоподателя за изтекла погасителна давност по чл.171 от ДОПК. В този смисъл е посоченото в мотивите на Тълкувателно решение № 7 от 15.04.2021 г. по тълк. дело № 8 /2019г. на ОСС на В. и I и II колегии. **В него е прието, че позоваването на предвидената в закона погасителна давност е средство за защита на длъжника. Ето защо, всяко действие, с което давността се прекъсва, следва да е доведено предварително до неговото знание.** При образуването на изпълнителното дело длъжникът не взема участие, следователно с това действие не може да бъде прекъсвана давността. Лицето, срещу което се предприемат действията по принудително изпълнение, следва да бъде наясно, че бездействието на вискателя е приключило и той заявява претенциите си за плащане на публичното задължение.

„Лицето, срещу което се предприемат действията по принудително изпълнение, следва да бъде наясно, че бездействието на вискателя е приключило и той заявява

претенциите си за плащане на публичното задължение. Не може да бъде прекъсната давността, без длъжникът да е узнал за това. Обстоятелството, че между публичния вискател и публичния изпълнител е започнала кореспонденция относно необходимостта от предприемането на принудително изпълнение не е сред действията, които по своето съдържание са основание за прекъсване на давността. От тълкуването на чл.172, ал.2 ДОПК се налага извод, че нормативната уредба има предвид само тези действия, които са сведени до знанието на длъжника. Само те могат да послужат за прекъсване на давността, а образуването на изпълнително дело не е сред тях.“

От тълкуването на чл. 172, ал. 2 ДОПК се налага извод, че нормативната уредба има предвид само тези действия, които са сведени до знанието на длъжника. Само те могат да послужат за прекъсване на давността, а образуването на изпълнително дело не е сред тях. Нормата на чл. 172, ал. 2 ДОПК предвижда като юридически факт, прекъсващ давността, предприемането на действия по принудително изпълнение. Нормата е конкретна, ясна и следва да се прилага стриктно. Образуването на изпълнително дело по реда на чл. 220, ал. 1 от ДОПК и съобщението по чл.221, ал.1 от ДОПК не прекъсват давността.

Съобщението по чл. 221, ал. 1 от данъчно-осигурителния процесуален кодекс не прекъсва давността. Във връзка с чл.221, ал.4 ДОПК следва да бъде взето предвид изложеното в мотивите на тълкувателното решение за следното:

„Следва да се държи сметка и за предвиденото в ал. 4 на същия член, че принудителното изпълнение, при липса на обезпечителни мерки, започва чрез налагане на заповест или вписване на възбрана. Това са изрично посочените принудителни действия, които може да предприеме публичният изпълнител, (..) Нормата на чл.172, ал.2 ДОПК предвижда като юридически факт, прекъсващ давността, предприемането на действия по принудително изпълнение. Нормата е конкретна, ясна и следва да се прилага стриктно.“

Следователно, с предприетите от публичния изпълнител принудителни действия чрез Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № №27834-000002/29.12.2015 г., е прекъсната по смисъла на чл.172, ал.2 ДОПК давността за вземанията, а не е спряна по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, както неправилно е прието в противоречие с изложеното от върховните съдии. Разпоредбата по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК има предвид налагане на обезпечения, различни от действия по принудително изпълнение, тъй като е правен абсурд да се счита, че едно и също действие едновременно прекъсва и спира давността.

Така предвидените по чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК обезпечителни мерки са предварителните обезпечителни мерки, налагани в рамките на производство по установяване на публичното задължение – на основание чл. 121 от ДОПК, които се налагат идентично с постановление по реда на чл. 197 ДОПК. Процесният случай не е такъв, тъй като се касае за обезпечаване на задължения които са установени с подадени от данъчно-задълженото лице декларации и станали изискуеми поради изтичането на законоустановените срокове за плащането на задълженията.

Предвид установеното по фактите до тук и мотивите, обусловили издаването на Тълкувателно решение №7 от 15.04.2021г. по тълк. дело № 8 /2019г. на ОСС на В. и I и II колегии, с издаването на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх. №27834-000002/29.12.2015 г., **е прекъснало давността по смисъла на чл. 172, ал. 2 от**

ДОПК.

В казуса по делото няма данни, постановление с изх. №27834-000002/29.12.2015 г. за наложени предварителни обезпечителни мерки да е връчено на длъжника преди дата 21.05.2024 г.-почти десет години от издаването му.

За кои обаче задължения е прекъсната давността? Отговорът на този въпрос също може да бъде изведен от мотивите на посоченото тълкувателно решение – забраната за предприемане на принудително изпълнение преди да е изтекъл срокът за доброволно плащане, предоставен на длъжника със съобщението за доброволно плащане: Съгласно чл.221, ал.1 ДОПК: "Когато задължението не е изпълнено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7-дневен срок за доброволно изпълнение." (...) Не без значение е и обстоятелството, че в 7-дневния срок за доброволно изпълнение, предоставен на длъжника, не могат да се предприемат действия по неговото принудително изпълнение. Изпращането на съобщението по своята същност е подготовка за започването на същинския изпълнителен процес, изразяващ се в предприемане на действия по принудително изпълнение чрез предвидените в чл. 215, ал.1, т. 1-3 от ДОПК изпълнителни способи."

Видно от данните по изпълнителното дело, на дружеството **не е връчено съобщение за доброволно изпълнение за задълженията по декларации с изх. №27834/2015/000001/11.06.2015 г.**, разпорежданията за присъединяване на останалите задължения, нямат характер на съобщение по чл.221 ал.1 ДОПК. След като не е връчено такова съобщение, не е започнал да тече срокът за доброволно изпълнение, съответно такъв срок не е изтекъл.

Следва да се отбележи също, че разпорежданията за присъединяване, предвидени в чл. 217 от ДОПК, не съставляват изпълнителен способ по чл. 215 от ДОПК нито действие по принудително изпълнение, в приложение на такъв способ. Разпореждането за присъединяване по чл. 217 от ДОПК няма за правно действие нито спиране, нито прекъсване на давностен срок по чл.171 и чл.172 ДОПК. Законодателят не е придал изрично такава правна последица на разпореждането за присъединяване на кредитори, а съдържанието на чл.171 и чл.172 ДОПК относно давностните срокове, следва да се тълкува стриктно.

Предвид всичко изложено съдът приема, че по отношение на задълженията за главници и лихви по декларациите на жалбоподателя от 2013 до 2018 години включително, не са извършвани действия, които спират или прекъсват давността, няма данни за връчване на съобщение за доброволно плащане на посочените задължения. Постановлението от 2015 г. не прекъсва давност за публични задължения, които не са посочени в него, още повече за възникнали след издаването му.

С оглед гореизложеното, жалбата е основателна по отношение на процесните публични задължения за 2013- 2018 г. включително, като съдът следва отмени решението на Директора на ТД на НАП и да върне административната преписка на публичния изпълнител за ново произнасяне предвид мотивите на съдебното решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 4700 лв., от които 50 лв. държавна такса и 4650 лв. адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и чл. 268 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя М. Я. Б., чрез адв.И. И., Решение №ПИ-161/11.06.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставено в сила Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/ 17.05.2024 г. за отказ от прекратяване събирането на публични задължения, поради изтекла давност, издадено от Д. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, с която е отказано прекратяване на принудителното събиране на установени и изискуеми публични задължения по данъчни декларации за данъчния период от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. по образувано изпълнително дело №27834/2015 г.

ОТМЕНЯ Разпореждане с изх. №С240022-137-0004296/ 17.05.2024 г. за отказ от прекратяване събирането на публични задължения, поради изтекла давност, издадено от Д. П., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., в частта, в която е разпоредено, че не прекратява ИД №27834/2015 г. поради изтекла погасителна давност на вземанията.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на „МД КОРЕКТ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сторените по делото разноси в размер на 4700 /четири хиляди и седемстотин / лева.

ВРЪЩА административната преписка на публичния изпълнител при ТД на НАП – С. за ново произнасяне за отписване на публични задължения и прекратяване на изпълнителното производство, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.